

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Obdo/44/2021
Identifikačné číslo spisu: 6120299451
Dátum vydania rozhodnutia: 22.11.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Andrea Moravčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6120299451.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Project Consult, spol. s r.o., so sídlom Hrabová 14806/1A, 080 01 Prešov, zastúpený Moravčík a spol. s r.o., so sídlom kancelárie Ružová dolina 6, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 047, proti žalovanému AKBARIES, s. r. o., so sídlom Andrejová 22, 086 37 Andrejová, IČO: 36 461 695, právne zastúpený JUDr. Mgr. Drahoslav Magdziak, advokát, so sídlom Dlhý rad 16, 085 01 Bardejov, o zaplatenie 3.529,20 Eur s prísl., v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod. sp. zn. 32Up/751/2020, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 32Up/751/2020-147 zo dňa 17. februára 2021, takto

rozhodol:

- I. Konanie o dovolaní žalovaného z a s t a v u j e .
- II. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 32Up/751/2020-147 zo dňa 17. februára 2021 v prvom výroku zamietol sťažnosť žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32Up/751/2020, zo dňa 19. januára 2021, o odmietnutí odporu proti platobnému rozkazu. Druhým výrokom rozhodol, že žalobca nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že platobným rozkazom sp. zn. 32Up/751/2020 zo dňa 1. júna 2020 bola žalovanému uložená povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.400,- Eur s príslušenstvom a zmluvnou pokutou alebo v tej istej lehote podať odpor. Žalovanému bola tiež uložená povinnosť v rovnakej lehote zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 445,70 Eur. Platobný rozkaz bol žalovanému doručený podľa záznamu na poštovej doručenke dňa 15. júna 2020. Dňa 1. júla 2020 bol súdu doručený elektronicky odpor, ktorý bol spolu s výzvou súdu zo dňa 7. júla 2020 v zmysle § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov

(ďalej len „ZoUK“), odoslaný dňa 7. júla 2020 žalobcovi, a tento v stanovenej lehote súhlasil s pokračovaním v konaní. Následne súd prvej inštancie zistil, že podaný odpor bol napriek správne mu poučeniu o spôsobe a lehote na jeho podanie doručený súdu nesprávne a oneskorene. Žalovaný síce podal odpor autorizovaný podľa osobitného predpisu do elektronickej schránky súdu, avšak nepoužil na to formulár, ktorý

je na to výslovne určený, čo vedie k odmietnutiu podľa ust § 12 ods. 1 písm. c/ ZoUK. Odpor, ktorý už spĺňal náležitosti vyžadované § 11 ods. 2 ZoUK, bol zo strany žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu podaný oneskorene, keď lehota na podanie odporu uplynula 30. júna 2020. V prípade, že by súd bol prihladal aj na „odpor“ podaný právnym zástupcom žalovaného dňa 30. júna 2020 prostredníctvom emailu, tak tento by bol nútený odmietnuť v súlade s ustanovením § 12 ods. 1 písm. c/ ZoUK, nakoľko tento nespĺňal náležitosti vyžadované § 11 ods. 2 ZoUK. Keďže preskúmaním napadnutého uznesenia vydaného vyšším súdnym úradníkom súd žiadne pochybenia pri odmietnutí odporu nevzhladol, sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

3. Proti prvému výroku uznesenia súdu prvej inštancie podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie, ktoré odôvodnil tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 písm. f/ CSP). Dovolateľ navrhol dovolaciemu súdu, aby napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, zároveň si uplatnil

aj náhradu trov dovolacieho konania. Porušenie práva na spravodlivý proces videl dovolateľ najmä v postupe, ktorým došlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ktoré možno považovať za nesprávne a v rozpore so ZoUK a CSP, keď podaný odpor bol okresným súdom najprv akceptovaný a neskôr tým istým súdom odmietnutý.

Nesprávny bol aj procesný postup okresného súdu, ktorý neakceptoval ust. § 125

ods. 2 CSP s odôvodnením, že zákon o upomínacom konaní obsahuje právnu úpravu odlišnú od CSP. Tento záver okresného súdu považuje za nesprávny, čoho následkom malo dôjsť k nesprávnemu procesnému postupu, ktorý znemožnil žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

4. K dovolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý ho navrhol odmietnuť podľa ust. § 447 písm. c/ CSP a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) skúmal najskôr, či sú splnené podmienky na to, aby dovolaním napadnuté rozhodnutie mohlo byť podrobené dovolaciemu prieskumu pričom dospel k záveru, že podmienky dovolacieho konania splnené nie sú.

6. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihlada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“). Podľa ods. 2 daného ustanovenia, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

7. Podľa § 419 CSP dovolaním možno napadnúť rozhodnutia odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa.

8. Podľa § 438 ods. 1 CSP sa na konanie na dovolacom súde primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. S poukazom na citované ustanovenia najvyšší súd zdôrazňuje, že strana sporu môže dovolaním (účinne) napadnúť iba rozhodnutia odvolacieho súdu (CSP ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolaní smerujúcich proti rozhodnutiu iného ako odvolacieho súdu). Rozhodnutím odvolacieho súdu v zmysle rekodifikovanej úpravy slovenského civilného procesu, účinnej od 1. júla 2016, možno rozumieť výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie krajským súdom (§ 34 CSP).

10. Jednou z podmienok (každého) civilného sporového konania je funkčná príslušnosť súdu. Funkčná príslušnosť súdu vymedzuje rozsah pôsobnosti medzi jednotlivými článkami sústavy všeobecných súdov tak, že určuje, ktorý článok má prejednať a rozhodnúť konkrétny rovnaký spor (konkrétnu rovnakú vec). Ide o určenie, ktorý súd má uskutočniť konanie o danom riadnom alebo mimoriadnom opravnom prostriedku. Funkčnú príslušnosť súdu upravujú ustanovenia § 34 a § 35 CSP tak, že o odvolaní rozhoduje krajský súd, ak tento zákon neustanovuje inak (§ 34 CSP) a o dovolaní rozhoduje najvyšší súd (§ 35 CSP).

11. V posudzovanom prípade dovolanie žalovaného smeruje voči uzneseniu Okresného súdu v Banskej Bystrici č. k. 32Up/751/2020-147 zo dňa 17. februára 2021 ako súdu prvej inštancie, ktorým súd zamietol sťažnosť žalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 32 Up/751/2020 zo dňa 19. januára 2021, vydaného vyšším súdnym úradníkom, ktorým bol odpor žalovaného proti platobnému rozkazu odmietnutý ako oneskorene podaný.

12. Záverom dovolací súd uvádza, že sťažnosť je prostriedok procesnej obrany, ktorý má suspenzívny účinok - ak ju podá včas ten, kto je na to oprávnený, nenadobúda sťažnosťou napadnuté uznesenie právoplatnosť (§ 247 CSP). Sťažnosť ale nemá devolutívny účinok - o sťažnosti rozhoduje súd prvej inštancie (§ 248 CSP). Rozhodnutie o sťažnosti strany sporu proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom nie je teda rozhodnutím odvolacieho súdu. Rozhodnutím odvolacieho súdu je výlučne rozhodnutie vydané v konaní o odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie

13. So zreteľom na vyššie uvedenú skutočnosť, keďže dovolanie dovolateľa smeruje proti rozhodnutiu okresného súdu, nie je daná funkčná príslušnosť najvyššieho súdu o ňom rozhodovať a je potrebné konanie o tomto opravnom prostriedku v zmysle § 161 ods. 2 CSP, v spojení s § 438 ods. 1 CSP, zastaviť pre neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Rešpektovanie citovanej platnej procesnoprávnej úpravy je postupom, ktorý je založený na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon (porovnaj tiež uznesenie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS 389/2010-14 z 20. októbra 2010).

14. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.